

ABDULLAH HARMANCI

OBRUKYA'DA BİR GECE

G
L
I
O
K
A
S
A
F
B
E
Z
Y
O
H
I
E
P
G
L
H
A
B
A
i
z
G
D
i
R
i
z
B
i

OBRUKYA'DA BİR GECE

Obrukyalı yazar Zeynep Sayman'a

- Gelin bakalım yavrucuklarım, size bir hikâye anlatayım.

- Aman dede, kahramanımızın adı Keramettin olmasın!

- Ama bu olay Keramettin'in başından geçiyor. Ne yapayım?

- Başka bir şey de...

- Olmaz. Keramettin'e ayıp olur. Bu kadar büyük işler başarmış birine.

- Büyük işler mi başarmış? Ne mesela?

- Dünyayı kurtarmış desem?

- Vavvvv!

- Dünya tarihini deęiřtirmiş desem?
- Ovvvv!
- Boyu atmosferi delip geçiyormuş desem?
- Yaaaa!
- Mıdı mıdı fıdı fıdı desem?
- Dede abartma da anlatmaya başla istersen!
- Tamam anlatıyorum. Kerametlin çok sessiz bir çocukmuş. Kendisine bir şey sorulmazsa konuşmazmış. Durmadan düşünürmüş.
- Ne düşünürmüş?
- Bazen ellerini başının altına koyup düşünürmüş.
- Dede, nasıl düşünürmüş demedim, ne düşünürmüş, dedim.
- Bazen de dirseklerini masaya dayayıp düşünürmüş.
- Dedeeee!
- Bazen de gözlerini yumup düşünürmüş.
- Ne düşünürmüş peki?
- Her şeyi. Dünyayı. Evreni. Arkadaşlarını. Kolda tıkr tıkr işleyen saatini. Göğsünde durmadan çalışan kalbini.
- Eeee? Sonra dede?

- Keramet'in bir hastalığı varmış.
- Aaaa! Yazık!
- Evet. "Ta Ta Ta Tam" hastasıymış Keramet'in.

- Nasıl yani?
- Bu çocuk bedenini kontrol edemiyormuş.
- Gene de nasıl yani?
- Dururken dururken, bedeni birden büyüme-ye, uzamaya başlıyormuş.

- Haydaaaaa!
- Keramet'in, her şeyden habersiz, bir yerde otururken kalp atışlarının hızlandığını, damarlarındaki kanın hızlı hızlı akmaya başladığını duyumsuyormuş. Sonra yüzü kızarıyormuş ve insanlar neler oluyor demeye kalmadan Keramet'in boyu iki katına çıkıyormuş. Ta ta tam! Diyelim ki bir metre boyunda olsun. Bir saniyede iki metre boyuna ulaşıyormuş. Ta ta ta tam!

- Allah! Dede, bu nasıl bir şey?
- Durun daha bitmedi. Birkaç saniye sonra, dört metreye çıkıyormuş boyu. Ta ta ta tammm... Birkaç saniye sonra ise on metreye, bazen yüz metreye çıktığı oluyormuş.

- Vuhuuuuu! Yüz metre mi?

- Evet! Düşünün bir. Dünyaya yüz metre yukarıdan baktığınızı. Mahalle arkadaşlarınızın aşağıdan size bakarlarken gözleri nasıl da büyür? Ağızları nasıl da açılır? Şehir trafiği nasıl da durur? Bütün insanlar balkonlara fırlar. Televizyonlar koşar gelir. Sosyal medyada çalkalanma olur. Değil mi?

- Evet dede. Sonra sonra?

- İşte hep böyle oluyormuş. Ne zaman Keramet'in ansızın gökyüzüne doğru büyüye, insanlar dünya tarihindeki en acayip olayı görmek üzere pencerelere, ekranlara koşuyorlarmış. Tabii bu çocuk ne kadar hızla büyüüp yükseliyorsa belli bir süre sonra da aynı hızla küçülüyor ve yeryüzüne geri dönüp eski halini alıyormuş. Tıpkı hava deliği açılmış bir balon gibi... Keramet'in bu şekilde üç defa büyüme nöbetine uğramış. Birincisinde on metre büyümüş. İkincisinde yüz metre. Üçüncüsünde on yüz metre...

- On yüz metre ne dede? On yüz metre olmaz.

- Çarp bakalım on ile yüzü.

- Vavvv! Bir kilometreye mi çıkmış boyu?

- Evet! İşte bu sayede bütün dünya Keramet'in'i tanımış. Herkes dördüncü nöbetinde ne olacağını merak ediyormuş.

- Dördüncü nöbet mi?
- Yani bedeni dördüncü defa titremeye başladığında acaba Keramet'in ne kadar uzayacak?
- Hmmm...
- İşte böyle böyle günler geçiyor, herkes Keramet'in başına ne gelecek diye merak ediyormuş.
- Ne olmuş peki?
- Onu anlatacağım. Ama şimdi gelelim, Keramet'in dedesine.
- Dede, bizi meraklan çatlatmaya bayılırsın zaten!
- Keramet'in dedesi "Obrukya" adlı bir kasabada çiftçilik yapıyormuş.
- Kasabanın adı çok tuhafmış.
- Evet, bu yaşlı adamın hayatta en çok sevdiği şey biricik torunu Keramet'inmiş. Onun kendisini ziyarete geleceği günleri iple çekiyormuş. Keramet'in de ne zaman fırsat bulsa dedesinin yanına koşuyormuş. Birlikte günlerce kasabada geziyor, çalışıyor, konuşuyor, en çok da kasabadaki obruklardan konuşuyorlarmış.
- Obruk mu?

- Obruk ya... Şimdi beni iyi dinleyin. Yani iyi dinlediğinizi görüyorum da, bundan sonra daha da iyi dinleyin. Bu kasabada bir dert varmış. Bir hastalık. “Hüyyuup!” hastalığı imiş bu. Tıpkı Keramettin gibi kasaba da hastaymış. Kasabanın insanları değil. Toprakları.

- Toprak hasta olmaz ki dede.

- Olmuş! Toprak hasta olmuş.

- Neymiş hastalığı?

- Şimdi diyelim bir çiftçi tarlasını sürüyor. Motoruyla karınca gibi ipince bir çizginin sonuna kadar gidiyor. Ardından o çizgiyi tersinden kat ediyor. Derken yeniden baştan sona, sondan başa... İşte böyle vızır vızır çalışıyor. Tarlasını gerisinde bırakıp da en son noktaya geldiğinde şöyle bir ses duyuyor: “Hüyyuuuuuuuuuuuuuuuup!” Sanki dev bir dudak tarlayı yerin altına çekiyor. Çiftçi bir de dönüp arkasına bakıyor ki ne görsün?

- Ne görmüş?

- Tarla yok!

- Nasıl yani?

- Tarla yerin dibine çakılmış!

- Yok artık!

- Çakılmış ki ne çakılmış. Belki yüz metre aşağıya inmiş tarla. Belki iki yüz metre aşağıya inmiş. Şöyle düşünün, yerin altına doğru bir apartman kadar devasa boşluk doğmuş.

- Aman Allah'ım!

- Şimdi siz bir futbol sahasında top oynuyorsunuz. Sahadan çıktınız, evinize doğru adımlıyorsunuz. İşte o zaman bir ses. Hüyyuuuuuuuuuuuuuuup! Arkanıza bir dönüyorsunuz ki... Futbol sahası olduğu gibi iki yüz metre aşağıya çakılmış.

- Korkunç!

- Evet... İşte böyle canlarım. Kelebeklerim. Çiçeklerim. Keramettin'in dedesinin kasabasındaki Hüyyuup hastalığı buymuş. Neredeyse senede birkaç kez: Hüyyuuuuuuuuuuuuuuup! Akşam oluyor sabaha: Hüyyuuuuuuuuuuuuuuup! Sabah oluyor akşama: Hüyyuuuuuuuuuuuuuuup! Nasıl oluyor muş? Hadi bir de siz yapın bakalım:

- Hüyyuuuuuuuuuuuuuuup!

- Afferin!

- Hüyyuuuuuuuuuuuuuuup!

- Harika!

- Hüyyuuuuuuuuuuuuuuup!

- Yeter ama...

- Hüyyuuuuuuuuuuuuuuup!

- Lütfen ama yavrularım.

- Hüyyuuuuuuuuuuuuuuup!

- Ama ben hikâyeyi anlatmaktan vazgeçerim
o zaman.

- Hüyyuuuuuuuuuuuuuuup!

- Peki sustum o zaman...

- Hüyyuuuuuuuuuuuuuuup!

- ...

- Tamam dede tamam. Küsme. Hadi anlatmaya
devam et. Merak ettik çok.

- Kasabada olup bitenler bütün dünyada duyul-
muş tabii. Herkes bu garip doğa olayının sebebi-
ni merak ediyormuş. Obruklar neden açılıyor ve
bundan nasıl kurtulmalı?

- Hüyyuuuuuuuuuuuuuuup!

- Aaaa! Yeter ama...

- Hüyyuuuuuuuuuuuuuuup!

- ...

- Tamam dede ya. Çok matrak değil mi ama?
Peki sustuk tamam. Anlat. Obruklar neden açı-
lıyormuş?